II

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava ni obvezna)

ODLOČBE/SKLEPI

KOMISIJA

ODLOČBA KOMISIJE

z dne 13. julija 2009

o shemah državnih pomoči C 6/04 (prej NN 70/01) in C 5/05 (prej NN 71/04), ki jih Italija izvaja za pridelovalce v rastlinjakih (oprostitev plačila trošarin za plinsko olje, ki se uporablja za ogrevanje rastlinjakov)

(notificirano pod dokumentarno številko C(2009) 5497)

(Besedilo v italijanskem jeziku je edino verodostojno)

(2009/944/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti prvega pododstavka člena 88(2) Pogodbe,

po pozivu zainteresiranim stranem, naj v skladu z zgoraj navedenim členom predložijo svoje pripombe in ob upoštevanju teh pripomb,

ob upoštevanju naslednjega:

I. **POSTOPEK**

(1) Komisija je z dopisoma z dne 28. septembra 2000 in 17. oktobra 2000 na podlagi informacij, ki so ji bile na voljo, od italijanskih organov zahtevala pojasnila v zvezi z delno oprostitvijo plačila trošarin za plinsko olje, ki se uporablja v kmetijstvu, v smislu zakonskega odloka št. 268 z dne 30. septembra 2000, ki uvaja nujne ukrepe na področju davkov na dohodek fizičnih oseb in trošarin.

(2) Italijanski organi so Komisiji poslali zahtevana pojasnila z dopisoma z dne 31. oktobra 2000 in 3. novembra 2000.

(3) Komisija je po pregledu teh pojasnil z dopisom z dne 20. novembra 2000 od italijanskih organov zahtevala dodatne podatke o oprostitvi plačila trošarine.

(4) Ker službe Komisije v roku štirih tednov, ki je bil določen v zgoraj navedenem dopisu, niso prejele odgovora, so z dopisom z dne 26. aprila 2001 italijanskim organom poslale opomin s pojasnilom, da bodo, če se italijanski organi ne odzovejo, Komisiji predlagale, naj sprejme odredbo o predložitvi podatkov v smislu člena 10(3) Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES [1] (ki je postal člen 88).

(5) Stalno predstavništvo Italije pri Evropski uniji je z dopisom z dne 10. maja 2001 Komisiji poslalo dopolnjene podatke, ki so se zahtevali od italijanskih organov v dopisu z dne 26. aprila 2001.

(6) Službe Komisije so z dopisom z dne 2. avgusta 2001 na podlagi zgoraj navedenih podatkov napovedale odprtje svežnja dokumentacije o nepriglašeni državni pomoči s številko NN 70/01 ter od italijanskih organov zahtevale nadaljnje podatke.

(7) Ker v predpisanem roku niso prejele odgovora, so službe Komisije z dopisom z dne 1. julija 2003 italijanskim organom poslale nov opomin, v katerem so jih ponovno obvestile, da bodo, če jim v predpisanem roku štirih tednov ne bodo poslali odgovora, Komisiji predlagale, naj sprejme odredbo o predložitvi podatkov v smislu člena 10(3) Uredbe (ES) št. 659/1999. Predvideni rok za odgovor se je iztekel v začetku avgusta 2003.

[1] UL L 83, 27.3.1999, str. 1.

(8) Ker Komisija ob izteku zgoraj navedenega roka ni prejela odgovora, je z odločbo z dne 10. oktobra 2003 [2] od Italije zahtevala, naj ji pošlje vse podatke, ki so bili zahtevani v dopisu z dne 2. avgusta 2001, in pojasnila, da bo, če ne bo prejela odgovora italijanskih organov, začela postopek na podlagi člena 88(2) Pogodbe.

(9) Ker ni prejela odgovora na odredbo o predložitvi podatkov, je Komisija v dopisu z dne 19. februarja 2004 italijanske organe obvestila o odločitvi o začetku postopka iz člena 88(2) Pogodbe v smislu določb člena 5(5) zakonskega odloka št. 268 z dne 30. septembra 2000 (sveženj C 6/04).

(10) Odločba Komisije o začetku postopka je bila objavljena v *Uradnem listu Evropske unije* [3]. Komisija je pozvala vse zainteresirane strani, naj predložijo svoje pripombe glede zadevne sheme pomoči.

(11) Komisija je od zainteresiranih tretjih strani prejela pripombe o shemah pomoči, te pa je posredovala Italiji z dopisom z dne 27. aprila 2004 in ji ponudila možnost, da poda svoje mnenje o njih.

(12) Italija o teh pripombah ni podala svojega mnenja, temveč je po odobritvi zahtevanega podaljšanja roka za odgovor ob začetku postopka iz člena 88(2) Pogodbe odgovor v zvezi s tem postopkom poslala z dopisom z dne 21. junija 2004, ki je bil pri Komisiji evidentiran 25. junija 2004.

(13) Komisija je, potem ko je poslala dopis z dne 19. februarja 2004, v katerem je napovedala začetek postopka iz člena 88(2) Pogodbe v smislu določb člena 5(5) zakonskega odloka št. 268 z dne 30. septembra 2000, prejela podatke, po katerih naj bi bili pridelovalci v rastlinjakih dejansko upravičeni do popolne oprostitve plačila trošarin za plinsko olje, ki se uporablja za ogrevanje rastlinjakov. Komisija je nato s telefaksom z dne 10. junija 2004 od italijanskih organov zahtevala podatke o tej dodatni oprostitvi.

(14) Stalno predstavništvo Italije pri Evropski uniji je v dopisu z dne 28. julija 2004, ki je bil evidentiran 3. avgusta 2004, Komisiji poslalo odgovor italijanskih organov na navedeni dopis z dne 10. junija 2004. Iz tega odgovora je razvidno, da je bila dodatna oprostitev uvedena na podlagi več predpisov: s členom 24(3) zakona št. 388 z dne 23. decembra 2000, členom 13(3) zakona št. 448 z dne 21. decembra 2001, členom 19(4) zakona št. 289 z dne 27. decembra 2002 in členom 2(4) zakona št. 350 z dne 24. decembra 2003.

(15) Službe Komisije so se na podlagi teh podatkov odločile za uvedbo novega svežnja za nepriglašene pomoči s številko NN 71/04, da bi preučile združljivost omenjene dodatne oprostitve s skupnim trgom, italijanske organe pa so o tem obvestile z dopisom z dne 4. novembra 2004.

(16) Komisija je z dopisom z dne 24. januarja 2005 italijansko vlado obvestila o odločitvi o začetku postopka iz člena 88(2) Pogodbe ES glede navedene dodatne oprostitve, ki je bila uvedena s členom 24(3) zakona št. 388 z dne 23. decembra 2000, členom 13(3) zakona št. 448 z dne 21. decembra 2001, členom 19(4) zakona št. 289 z dne 27. decembra 2002 in členom 2(4) zakona št. 350 z dne 24. decembra 2003 (sveženj C 5/05).

(17) Odločba Komisije o začetku postopka je bila objavljena v *Uradnem listu Evropske unije* [4]. Komisija je pozvala vse zainteresirane strani, naj predložijo svoje pripombe glede zadevne sheme pomoči.

(18) Komisija ni prejela zadevnih pripomb od zainteresiranih tretjih strani.

(19) Stalno predstavništvo Italije pri Evropski uniji je z dopisom z dne 21. februarja 2005, ki je bil evidentiran 22. februarja 2005, Komisiji poslalo odgovor italijanskih organov v zvezi z začetkom postopka iz člena 88(2) Pogodbe glede omenjene dodatne oprostitve.

(20) Službe Komisije so z dopisom z dne 27. septembra 2007 od italijanskih organov zahtevale dodatne podatke o zadevni pomoči in odgovore v zvezi z začetkom postopka iz člena 88(2) Pogodbe. Italijanske organe so še zlasti zaprosile, naj dodatno utemeljijo, kako se pomoči skladajo z italijanskim davčnim sistemom, in naj preučijo, ali teh pomoči ne bi bilo mogoče upravičiti v smislu pravil Skupnosti o državni pomoči za varstvo okolja, ki se lahko uporabljajo pri dodelitvi pomoči [5]. Italijanski organi so imeli en mesec časa za odgovor na zahtevo po dopolnitvi podatkov.

(21) Ker italijanski organi v predvidenem roku niso poslali odgovora, so jim službe Komisije s telefaksom z dne 15. oktobra 2008 poslale opomin, v katerem so pojasnile, da bodo, če ne bodo prejele odgovora v dodatnem roku enega meseca, Komisiji predlagale, naj sprejme odredbo o predložitvi podatkov v smislu člena 10(3) Uredbe (ES) št. 659/1999.

[2] Odločba C(2003) 3802, posredovana Italiji z dopisom SG(2003) D/232244 z dne 13. oktobra 2003.
[3] UL C 69, 19.3.2004, str. 8.
[4] UL C 101, 27.4.2005, str. 17.
[5] UL C 37, 3.2.2001, str. 3.

(22) Ker Komisija v zahtevanem roku ni prejela odgovora, je z dopisom z dne 5. decembra 2008 ([6]) Italiji poslala zgoraj navedeno odredbo.

(23) Stalno predstavništvo Italije pri Evropski uniji je po elektronski pošti z dne 5. februarja 2009, ki je bila evidentirana 9. februarja 2009, Komisiji poslalo odgovor italijanskih organov na navedeno odredbo.

(24) Italijanski organi so po sestanku s službami Komisije z dne 21. aprila 2009 omenjenim službam 19. maja 2009 poslali nov dopis prek Stalnega predstavništva Italije pri Evropski uniji.

II. **OPIS**

(25) Člen 5(5) zakonskega odloka št. 268 z dne 30. septembra 2000 določa, da se v obdobju od 3. oktobra do 31. decembra 2000 za plinsko olje, ki se uporablja za ogrevanje rastlinjakov, uporabljajo trošarine v višini 5 % davčne stopnje, določene za plinsko olje, ki se uporablja kot gorivo.

(26) Člen 6(1) istega zakonskega odloka določa, da v istem obdobju stopnje trošarin za plinsko olje v kmetijstvu ustrezajo 22-odstotnemu deležu stopnje, ki se uporablja za plinsko olje kot gorivo, trošarine za bencin pa znašajo 49 % od običajne stopnje.

(27) Člen 24(3) zakonskega odloka št. 388 z dne 23. decembra 2000, člen 13(3) zakona št. 448 z dne 21. decembra 2001, člen 19(4) zakona št. 289 z dne 27. decembra 2002 in člen 2(4) zakona št. 350 z dne 24. decembra 2003 določajo popolno oprostitev plačila trošarin za plinsko olje, ki se uporablja za ogrevanje rastlinjakov v Italiji. Ta oprostitev velja za naslednja obdobja: od 1. januarja do 30. junija 2001, vse leto 2002, vse leto 2003 in vse leto 2004.

III. **PRVI ZAČETEK POSTOPKA IZ ČLENA 88(2) POGODBE (SVEŽENJ C 6/04)**

(28) Komisija je začela postopek iz člena 88(2) Pogodbe v zvezi z določbami iz člena 5(5) zakonskega odloka št. 268 z dne 30. septembra 2000, ker je dvomila o združljivosti oprostitve plačila trošarin za dodatnih 17 odstotnih točk, odobrene pridelovalcem, ki so za ogrevanje rastlinjakov uporabljali plinsko olje, v primerjavi z drugimi delavci v kmetijstvu, s skupnim trgom. Ti dvomi izhajajo iz dejstva, da italijanski organi kljub sprejetju odredbe o predložitvi podatkov niso predložili dokazil o dopustnosti oprostitev na podlagi pravil o konkurenci (niso poslali niti odgovora na odredbo). Dvome je še dodatno podkrepilo sporno dovoljenje oprostitev plačila trošarin v smislu določb Direktive Sveta 92/81/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uskladitvi trošarinskih struktur za mineralna olja ([7]) in direktive, ki jo je razveljavila, oziroma Direktive Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije ([8]).

IV. **ODZIV ITALIJANSKIH ORGANOV NA PRVI ZAČETEK POSTOPKA IZ ČLENA 88(2) POGODBE**

(29) Italijanski organi so v dopisu z dne 21. junija 2004 navedli, da oprostitve plačila trošarine ni bilo mogoče obravnavati kot državno pomoč, ampak v okviru člena 8(2)(f) in člena 15(3) direktiv 92/81/EGS oziroma 2003/96/ES. Po njihovem mnenju pridelki v rastlinjakih spadajo na področje „pridelkov v kmetijstvu in vrtnarstvu“, za katere predpisi Skupnosti državam članicam dovoljujejo uporabo delnih ali popolnih oprostitev plačila trošarin, zato oprostitev plačila trošarin za pridelke v rastlinjakih ne povzroča nikakršne diskriminacije zaradi diferenciacije oprostitev v kmetijstvu in vrtnarstvu, ker imajo vsi proizvajalci popolno svobodo izbire med pridelovanjem na prostem ali v rastlinjakih.

(30) Po mnenju italijanskih organov je sporna shema izrazito davčne narave in bi jo bilo treba ocenjevati s tega vidika, da bi omogočili celovitejšo analizo, ki bi zajela vse države Unije, in tako preprečili, da bi preučevanje posameznega primera kake države zunaj tega okvira povzročilo spremembo načela enakih konkurenčnih pogojev med državami članicami. Zato so se italijanski organi sklicevali na politični dogovor, ki sta ga sprejela Svet in Komisija na zasedanju Sveta ECOFIN dne 19. marca 2003, na podlagi katerega odstopanja od splošne davčne sheme ali diferenciacija v okviru te, ki jih upravičujejo narava ali splošne značilnosti davčne sheme, ne vključujejo državnih pomoči.

(31) Italijanski organi so v sklepu dodali, da na podlagi ocen in razpoložljivih podatkov predvidena shema „ni škodljiva za pravilno delovanje notranjega trga in ne povzroča izkrivljanja konkurence“ (navedeno v uvodni izjavi 24 Direktive 2003/96/ES).

([6]) Dopis SG-Greffe (2008) D/207739.

([7]) UL L 316, 31.10.1992, str. 12.

([8]) UL L 283, 31.10.2003, str. 51.

V. **PRIPOMBE TRETJIH STRANI NA PRVI ZAČETEK POSTOPKA IZ ČLENA 88(2) POGODBE**

(32) Komisija je v dopisu z dne 19. aprila 2004, ki je bil evidentiran 21. aprila 2004, prejela pripombe ene od tretjih strani po začetku postopka iz člena 88(2) Pogodbe.

(33) Tretja stran v dopisu opisuje ranljivost trga, na katerem posluje, in težave v zvezi z zvišanjem cene goriv, ki se lahko uporabljajo za ogrevanje rastlinjakov. Če bi se Komisija izrekla proti zadevni oprostitvi, bi morala po mnenju tretje strani mnoga podjetja ustaviti ali zmanjšati porabo goriva za ogrevanje rastlinjakov, s posledičnim zmanjšanjem kakovosti njihovih proizvodov. Poleg tega so po besedah tretje strani cene goriv za ogrevanje, ki jih uporabljajo v Belgiji in na Nizozemskem (metan in kurilno olje), od 20 % do 40 % nižje od cene plinskega olja za kmetijstvo v Italiji, zato zadevna oprostitev ne bi povzročala nikakršnega izkrivljanja konkurence. Končno je tudi po besedah tretje strani vse več podjetij na tem področju, ki za ogrevanje rastlinjakov uporabljajo metan.

VI. **DRUGI ZAČETEK POSTOPKA IZ ČLENA 88(2) POGODBE (SVEŽENJ C5/05)**

(34) Komisija je drugi postopek iz člena 88(2) Pogodbe začela, ko je prejela podatke, ki kažejo, da je bila oprostitev plačila trošarine, do katere so bili upravičeni pridelovalci v rastlinjakih, v resnici znatno višja od tiste, ki je bila ugotovljena pri prvem postopku. Dvomi, izraženi v okviru prvega postopka, ki jih je bilo med drugim mogoče pripisati dejstvu, da italijanski organi niso odgovorili na odredbo o predložitvi podatkov, so bili podkrepljeni z odzivom teh organov na prvi začetek postopka. V bistvu so dvomi, ki jih je Komisija izrazila v zvezi z začetkom drugega postopka, temeljili na naslednjih trditvah:

(a) italijanski organi menijo, da oprostitve plačila trošarin za goriva, ne glede na njihovo vrsto, niso državne pomoči, temveč davčni ukrepi, upravičeni zaradi vrste sheme, v katero spadajo, vendar niso predložili nikakršnega dokaza, ki bi podprl te trditve;

(b) druga trditev, ki so jo predložili italijanski organi, je, da oprostitev plačila trošarin ne izkrivlja konkurence, ker imajo pridelovalci pravico do oprostitve, če vrtnine pridelujejo v rastlinjakih; ta trditev vzbuja dvome, ker namen oprostitve ni bil spodbujati preusmeritev k pridelovanju v rastlinjakih, ampak pridelovalcem v tej dejavnosti olajšati finančna bremena v zvezi z njihovo dejavnostjo;

(c) kar zadeva vidik izkrivljanja konkurence, italijanski organi trdijo, da na podlagi razpoložljivih uradnih podatkov popolna oprostitev, ki je bila odobrena pridelovalcem v rastlinjakih, ne izkrivlja konkurence. Komisija meni, da ni jasno, kako lahko omenjeni organi zagovarjajo to trditev, ko pa so v odgovoru službam Komisije, ki je bil poslan po telefaksu z dne 10. junija 2004 (glej uvodno izjavo 14 te obrazložitve), trdili, da ne morejo predložiti natančnih podatkov o zneskih, ki so jih pridelovalci v rastlinjakih lahko privarčevali zaradi popolne oprostitve;

(d) italijanski organi so pri zagovarjanju trditve, da ne gre za obliko državne pomoči, pozabili navesti, katero konkurenčno pravilo bi po njihovem mnenju upravičilo združljivost popolne oprostitve plačila trošarin s skupnim trgom;

(e) ni mogoče izključiti, da so bile oprostitve odobrene v nasprotju z direktivama 92/81/EGS in 2003/96/ES.

VII. **ODZIV ITALIJANSKIH ORGANOV NA ZAČETEK DRUGEGA POSTOPKA IZ ČLENA 88(2) POGODBE**

(35) Italijanski organi so v dopisu z dne 21. februarja 2005 zlasti trdili, da se je drugi postopek nanašal na vsebinsko enaka vprašanja kot prvi in da so bile še vedno veljavne pripombe, ki so jih navedli v odgovoru na prvi postopek. Poleg tega so odgovor dopolnili z naslednjimi trditvami:

(a) spreminjanje trošarin, ki ga izvajajo države članice, ni državna pomoč v smislu člena 87(1) Pogodbe. Sklepi Sveta ECOFIN z dne 19. marca 2003, na podlagi katerih odstopanja od splošne davčne sheme ali diferenciacije v okviru te, ki jih upravičujejo narava ali splošne značilnosti davčne sheme, ne pomenijo državne pomoči, so odločilni dejavnik, ki potrjuje nadrejenost finančnih organov Skupnosti, zato bi italijanski organi podatke o naravi ali splošnih značilnostih sistema posredovali omenjenim finančnim organom takoj, ko bi jih ti zahtevali;

(b) izraza „brez poseganja v druge določbe Skupnosti“ iz člena 15(1) Direktive 2003/96/ES ni mogoče razlagati v smislu, da se za vsak ukrep zmanjšanja ali oprostitve plačila trošarine lahko uporabljata člena 87 in 88 Pogodbe, kajti če bi zakonodajalec Skupnosti hotel vsako spremembo trošarine podrediti členoma 87 in 88 Pogodbe, bi to izrazil z navedbo teh členov na podlagi temeljnega načela o razlagi zakona *lex ubi voluit dixit;* po drugi strani pa je volja zakonodajalca, da določene ukrepe uskladi s pravili o državni pomoči, v vsakem aktu Skupnosti izražena jasno, in ne le s splošno formulo „brez poseganja v druge določbe Skupnosti“, poleg tega je jasna in nedvoumna formulacija toliko bolj potrebna, saj opredelitev ukrepa kot ukrepa, ki „pomeni državno pomoč“ ali „ne pomeni državne pomoči“, znatno vpliva na naravo, načine in trajanje izvajanja samega ukrepa;

(c) dejstvo, da ukrep ne vpliva na dobro delovanje notranjega trga in ne povzroča izkrivljanja konkurence, je objektivno, zato niso pomembni zneski, ki so jih lahko pridelovalci s tem ukrepom privarčevali.

VIII. **ODGOVOR ITALIJANSKIH ORGANOV NA ODREDBO O PREDLOŽITVI PODATKOV Z DNE 5. DECEMBRA 2008**

(36) V dopisu z dne 5. februarja 2009 so italijanski organi znova odprli vprašanje združljivosti pomoči z določbami Direktive 92/81/EGS, ki po njihovem mnenju vprašanja združljivosti oprostitev ali nižje stopnje trošarin s predpisi o konkurenci ne opredeljuje dovolj jasno.

(37) Da bi pojasnili svoj položaj, se sklicujejo na člen 8 Direktive, ki določa, da „brez poseganja v druge določbe Skupnosti lahko države članice uporabijo popolno ali delno oprostitev ali nižjo trošarinsko stopnjo za mineralna olja in druge izdelke, ki so uporabljeni [...] pod davčnim nadzorom [...] izključno pri kmetijskih in hortikulturnih delih ter v gozdarstvu...“.

(38) Italijanski organi menijo, da izraz „brez poseganja“, ki se uporablja v tem členu, ne predpisuje obveznega upoštevanja evropskih predpisov o konkurenci, kot to določa člen 26 Direktive 2003/96/ES. Trdijo še, da zakonodajalec Skupnosti ne bi imel razloga za bolj nedvoumno formulacijo v členu 26 Direktive 2003/96/ES, če bi ti direktivi predvidevali enako obveznost. Sklep italijanskih organov je torej, da bi lahko države članice ob upoštevanju določb člena 8 Direktive 92/81/EGS zakonito uporabljale oprostitev ali nižje stopnje trošarin v vrtnarstvu.

(39) Italijanski organi še poudarjajo, da uporaba Direktive 92/81/EGS in torej tudi Direktive 2003/96/ES dejansko povzroča izkrivljanje konkurence na trgu, saj predvidene oprostitve in nižje stopnje trošarin postavljajo v boljši položaj države članice, ki imajo več gospodarskih virov in torej lahko enako uporabljajo nižje trošarinske stopnje v celotnem kmetijskem sektorju. Zaradi omejenih virov se je Italija odločila ukrepati izključno v korist pridelovalcev v rastlinjakih, saj so bili ukrepi oprostitve ali znižanja trošarin sprejeti zaradi krize, ki jo je povzročila rast cen proizvodov za ogrevanje. Italijanski organi v zvezi s tem pripominjajo, da poseganje v izbiro prioritet, ki jo opravi neka država članica, ni v pristojnosti Komisije.

(40) Italijanski organi glede možne uporabe Smernic Skupnosti o državni pomoči za varstvo okolja (glej uvodno oizjavo 20 te obrazložitve) trdijo, da so odobrene nižje trošarinske stopnje v skladu z določbami teh smernic in bi zato zanje lahko veljala tu predvidena odstopanja, saj menijo, da gre za veljavne davke v smislu točke 51.2 Smernic. Ta točka določa, da se, ko gre za veljavne davke, pomoč za opravljanje dejavnosti, povezana z znižanjem ali oprostitvijo, lahko odobri, če sta hkrati izpolnjena dva pogoja:

— zadevni davek mora imeti precejšen pozitivni vpliv na varstvo okolja,

— odstopanja za zadevna podjetja so bila sprejeta, ko je bil sprejet davek, ali so postala potrebna zaradi znatne spremembe v gospodarskih pogojih, ki so podjetja postavila v posebej težek konkurenčni položaj. V slednjem primeru znesek zmanjšanja ne sme presegati povečanja stroškov zaradi spremembe gospodarskih pogojev. Ko povečanja stroškov ni več, se zmanjšanja ne sme več uporabljati.

(41) Po mnenju italijanskih organov se trošarine za goriva, ki se uporabljajo v kmetijstvu, zlasti za plin za ogrevanje, lahko obravnavajo kot okoljski davki (ekološki davki) in imajo pozitiven vpliv na okolje, saj proizvajalce spodbujajo k zmanjšanju porabe goriv.

(42) Italijanski organi se zlasti glede točke 51.2(b) Smernic, na podlagi katere so bila sprejeta odstopanja za podjetja, ko je bil sprejet davek, sklicujejo na Odločbo Komisije C(2005) 4436 z dne 7. decembra 2005. V skladu s to odločbo „zadevne trošarine od začetka morebiti niso imele izrecnega okoljskega namena in o oprostitvah se je odločalo [...] mnogo pred začetkom uporabe smernic za okoljsko pomoč iz leta 2001. Zato se lahko šteje, da je bilo o oprostitvah odločeno v času sprejetja trošarine. Posledično se lahko v skladu s točko 51.2 Smernic določbe iz točke 51.1 uporabljajo za oprostitve, ki se presojajo v tej odločbi". Italijanski organi dodajajo, da je bilo znižanje trošarin sprejeto po spremembi gospodarskih razmer (zlasti zaradi eksponentnega zvišanja cene nafte), te so pridelovalce v rastlinjakih postavile v posebej občutljiv konkurenčen položaj v primerjavi s pridelovalci na prostem in zaradi teh so oblasti v drugih državah sprejele ukrepe za pomoč pridelovalcem v rastlinjakih in v ribištvu. Omenjeni organi navajajo, da se je cena plinskega olja za ogrevanje v upoštevanem obdobju gibala, kakor sledi: +37 % v obdobju 1999–2000, +26 % v obdobju 1999–2001 in +26 % v obdobju 1999–2002. Struktura cen pa je bila naslednja (v EUR/liter kot letno povprečje):

EUR/liter

	Proizvodna cena	Davki	Prodajna cena
1999	0,217	0,524	0,741
2000	0,342	0,523	0,865
2001	0,317	0,504	0,821
2002	0,292	0,542	0,834
2003	0,314	0,547	0,861
2004	0,354	0,555	0,909

(43) Italijanski organi po drugi strani poudarjajo, da uporaba točke 51 Smernic podjetjem v vsakem primeru nalaga plačilo dela davka. Ukrep, ki ga je sprejela Italija, je po njihovem mnenju lahko združljiv, če upravičenci plačajo najnižji znesek, ki je določen na ravni Skupnosti (ta najnižji znesek je bil po besedah istih organov 13 EUR/1 000 kg v obdobju 2000–2003 in pozneje 21 EUR/1 000 kg).

(44) Končno, kar zadeva celoten znesek odobrenih pomoči, italijanski organi navajajo, da številke v različnih finančnih zakonih temeljijo na predvideni porabi goriv za ogrevanje in jih je treba upoštevati kot izpad prihodkov, ne pa kot zagotavljanje finančnih virov. Po njihovem mnenju je težko količinsko določiti prednost, ki jo je doslej pridobil vsak pridelovalec, saj je vodenje sistema davkov zaupano deželam, pokrajinam ali celo občinam. Številke bodo poslane takoj, ko bodo na voljo.

IX. **DOPIS Z DNE 18. MAJA 2009**

(45) V tem dopisu italijanski organi poudarjajo zlasti, da so trošarine veljavni davki in so zato zanje mogoča odstopanja na podlagi določb Smernic o državni pomoči za varstvo okolja iz razlogov, ki so bili navedeni že v uvodni izjavi 42.

(46) Tej trditvi sledi posodobljena različica tabele iz uvodne izjave 42 (stolpec z davki je razdeljen med trošarine in DDV). Na podlagi nove tabele je bila v upoštevanem obdobju struktura cen naslednja (tokrat so podatki izraženi v EUR/1 000 l):

EUR/1 000 litrov

	Proizvodna cena	DDV	Trošarine	Prodajna cena
1999	219,83	123,5	397,67	741
2000	344,35	144,1	375,92	864,33
2001	313,4	136,7	370,11	820,22
2002	293,31	139,7	405,24	838,26
2003	314,37	143,5	403,21	861,1
2004	355,01	151,6	403,21	909,86

(47) Italijanski organi poudarjajo, da med letoma 1999 in 2004 prodajne cene plinskega olja za ogrevanje niso nehale rasti, če se izključi manjše znižanje med letoma 2000 in 2001. Zato se ponovijo trditve, ki so bile predstavljene že v uvodnih izjavah 42 in 43.

(48) Kar zadeva upravičenost ukrepa ob upoštevanju italijanskega davčnega sistema, italijanski organi pojasnjujejo, da so v Italiji količine goriva, ki so oproščene plačila, porazdeljene na podlagi površin, kakovosti pridelkov in opremljenosti s kmetijskimi stroji, ki se dejansko uporabljajo. Zato lahko menimo, da je oprostitev izračunana glede na vrsto dejavnosti, ki se opravlja, in, če gre za pridelke v rastlinjakih, sorazmerno, kajti ta vrsta pridelkov je popolnoma odvisna od plinskega olja in so zanjo značilni čisto drugačni pogoji pridelovanja od tistih na prostem. Poleg tega oprostitev ne velja le za en pridelek, ker se uporablja za vse pridelke v rastlinjakih, poleg tega pridelovanje v rastlinjakih lahko štejemo za razširjeno prakso v celotnem kmetijskem sektorju.

(49) V bolj splošnem smislu uporabe člena 87(1) Pogodbe italijanski organi menijo, da ni pogojev iz navedenega odstavka, saj oprostitve niso selektivne ne izkrivljajo konkurenco.

(50) Glede selektivnosti se sklicujejo na sodbo Sodišča prve stopnje v zadevi T-233/04 ([9]). V presoji (točka 86) je Sodišče določilo: „Za namene uporabe člena 87 ES je brez pomena, da se položaj domnevnega upravičenca ukrepa izboljša ali poslabša v primerjavi s položajem, ki ga je imel po prej veljavnem pravu, ali nasprotno, se ne spremeni s potekom časa. Treba je zgolj določiti, ali, v okviru danega pravnega reda, državni ukrep lahko daje prednost ‚posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga' v smislu člena 87(1) ES glede na ostala podjetja, ki so v primerljivem dejanskem in pravnem položaju glede cilja zadevnega ukrepa"

(51) Oprostitev za plinsko olje, ki se uporablja v zavarovanem okolju, v katerem poteka pridelava kmetijskih pridelkov, po mnenju italijanskih organov ne ustvarja razlik med podjetji, ki so v primerljivem dejanskem in pravnem položaju, niti med pridelki, saj so vsa podjetja neodvisno od pridelanega blaga upravičena do oprostitve, če se za pridelovanje v rastlinjakih oskrbujejo s plinskim oljem.

(52) Kar zadeva možnost izkrivljanja konkurence, se italijanski organi sklicujejo na Odločbo Komisije C(2008) 1105, ki v uvodni izjavi 43 določa: „Popolne in delne oprostitve na podlagi člena 8(2) Direktive 92/81/EGS poskušajo doseči iste cilje kot ukrepi iz Direktive 2003/96/ES, le v manjšem obsegu, tako da smiselno lahko sklepamo, da ne bi smele neopravičeno izkrivljati konkurence."

(53) Italijanski organi dodajajo še, da Komisija v točki 32 iste odločbe meni, da tovrstni ukrepi, ki so povezani z gorivi za uporabo v primarni kmetijski proizvodnji, ne nezakonito izkrivljajo konkurence zaradi majhnih razsežnosti kmetijskih podjetij v Evropski uniji (čez 60 % podjetij ima manj kot 5 hektarov obdelanih kmetijskih površin). Na podlagi te ugotovitve poudarjajo, da bi zadevne oprostitve na podlagi navedenega merila velikosti težko izkrivljale konkurenco, saj ima približno 80 % italijanskih kmetijskih podjetij manj kot 5 ha obdelane kmetijske površine.

(54) Druga trditev italijanskih organov je, da je količina plinskega olja, ki se lahko nameni ogrevanju 1 m^3 rastlinjaka, le 2 litra. Poleg tega je na podlagi študije Enama (državnega zavoda za kmetijsko mehanizacijo) o porabi plinskega olja v 14 od 20 italijanskih dežel delež plinskega olja, ki se uporablja v rastlinjakih (167 436 001 litrov), pomenil le 11,77 % porabe plinskega olja v kmetijstvu v letu 2002 in 10,67 % v letu 2003.

(55) Po predložitvi teh pojasnil v podporo svoji trditvi, da zadevne oprostitve niso oblika državne pomoči v smislu člena 87(1) Pogodbe ES, italijanski organi potrjujejo enakovredno naravo oprostitev in vztrajajo, da bi bili do njih lahko upravičeni vsi kmetijski pridelovalci, če bi se ukvarjali s pridelavo v rastlinjakih. Poudarjajo še, da načela nediskriminacije ni mogoče uporabljati za nazaj zaradi legitimnih pričakovanj in pravne varnosti.

X. **OCENA**

(56) Ta odločba se nanaša na razliko med oprostitvami od plačila trošarin za plinsko olje, ki se uporablja za ogrevanje rastlinjakov na eni strani, in oprostitvami od plačila trošarin za plinsko olje, ki se uporablja kot pogonsko gorivo na drugi strani.

(57) Ob upoštevanju utemeljitev, ki so jih italijanski organi predložili v odgovorih na obvestila o začetku postopka, je treba preučiti zlasti, ali shemo sestavljajo oblike državne pomoči v smislu člena 87(1) Pogodbe ES.

(58) V skladu s členom 87(1) Pogodbe je pomoč, ki jo dodeli država članica, ali kakršna koli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, nezdružljiva s skupnim trgom, če prizadene trgovino med državami članicami.

(59) Obravnavana shema ustreza tej definiciji, ne le, ker se financira iz državnih sredstev (s tem, ko država odobri oprostitve od plačila trošarin, se odpove določenim sredstvom, ki bi jih sicer lahko izterjala), temveč tudi, ker daje prednost posameznim podjetjem (podjetjem v kmetijstvu in v okviru tega podjetjem, ki se ukvarjajo s pridelavo v rastlinjakih) in lahko prizadene trgovino ter izkrivlja konkurenco zaradi položaja Italije pri pridelavi v rastlinjakih (v letih 2000 in 2003 je bila na primer Italija na drugem mestu med državami pridelovalkami v Uniji glede na površino rastlinjakov, namenjeno pridelavi svežih vrtnin; v letih 2000 in 2001 je bila Italija prva pridelovalka vrtnin v Uniji in končno, v obdobju, na katerega se nanašajo postopki, ki še niso končani, je bila Italija druga evropska država glede na površino, namenjeno pridelavi v rastlinjakih).

([9]) Sodba Sodišča prve stopnje z dne 10.4.2008, Nizozemska proti Komisiji, ZOdl str II-00591.

(60) Italijanski organi so med preučevanjem dokumentacije navedli več trditev v zagovor svojemu stališču, na podlagi katerega shema ne vsebuje oblik državne pomoči:

— na podlagi političnega dogovora, ki sta ga sprejela Svet in Komisija na zasedanju Sveta ECOFIN dne 19. marca 2003, odstopanja od [davčne] sheme ali spremembe v okviru te, ki jih upravičujejo narava ali splošne značilnosti davčne sheme, ne vključujejo državnih pomoči, poleg tega se oprostitve v Italiji izvajajo v smislu davčnega sistema, ker veljajo za vse pridelke v rastlinjakih in ker so količine goriva, ki so oproščene plačila trošarine, porazdeljene glede na vrsto dejavnosti,

— obravnavana shema na podlagi ocen in razpoložljivih podatkov „ni škodljiva za pravilno delovanje notranjega trga in nima za posledico izkrivljanja konkurence“ (glej uvodni izjavi 30 in 31),

— oprostitve niso selektivne in ne izkrivljajo konkurence.

(61) Treba je zlasti poudariti, da noben politični dogovor ne more spremeniti koncepta pomoči, ki je objektivno opredeljen v Pogodbi.

(62) Kar zadeva utemeljitev, na podlagi katere naj bi bile oprostitve upravičene zaradi narave ali splošnih značilnosti davčnega sistema, Komisija meni, da posebne oprostitve plačila trošarin, omejene na določene pridelke (v danem primeru so bili pridelki v rastlinjakih upravičeni do večjih oprostitev v primerjavi s pridelki na prostem), ne morejo biti upravičene zaradi narave in logike davčnega sistema, ko pravo Skupnosti od držav članic načeloma zahteva, da morajo nalagati trošarinske stopnje ([10]). Enaka utemeljitev velja, kadar pravo Skupnosti ne predpisuje odobritve takih oprostitev. Utemeljitev, na podlagi katere oprostitve veljajo za vse pridelke v rastlinjakih, v danem primeru ni primerna, saj so bile celotne kmetijske panoge upravičene do nižjih oprostitev od tistih, ki so bile odobrene pridelovalcem v rastlinjakih, in če se oproščene količine goriva razdelijo na podlagi dejavnosti, je logika davčnega sistema po trditvah italijanskih organov narekovala, da bi morala biti oprostitev enaka za vse dejavnosti, ki temeljijo na uporabi plinskega olja.

(63) Vprašanje selektivnosti je bilo obravnavano že v uvodni izjavi 58 te obrazložitve. Kar zadeva sklicevanje na sodbo v zadevi T 233-04 ter ob upoštevanju uvodnih izjav 25 in 26 Komisija ugotavlja, da so, če so pridelovalci, ki uporabljajo plinsko olje v kmetijstvu, res bili oproščeni plačila davka, lahko pridelovalci v rastlinjakih vendarle uživali precej večje oprostitve. Vsi pridelovalci so bili dejansko v enakem položaju, ker so pri pridelavi uporabljali plinsko olje in so bili zato enako zajeti v cilju ukrepa (zmanjšanje vplivov rasti cen naftnih proizvodov) ne glede na svoj pravni status. Dejstvo, da so v enakem položaju nekateri uživali večje oprostitve od drugih, dokazuje, da shema vsebuje element selektivnosti.

(64) Komisija zavrača trditve italijanskih organov, kar zadeva utemeljitev, da shema ni škodljiva za pravilno delovanje trga in ne povzroča izkrivljanja konkurence. Dejansko:

— je v odločbi, na katero se sklicujejo italijanski organi v točki 52 te obrazložitve, ugotovljeno, da obstaja državna pomoč, ki se jo lahko odobri na podlagi odstopanja iz člena 87(3)(c) Pogodbe. Vendar to odstopanje ne velja kot dokaz, da v obravnavani shemi ni elementov državne pomoči (ta ugotovitev velja tudi za trditev italijanskih organov, ki je predstavljena v uvodni izjavi 53 te obrazložitve),

— podatki, navedeni v uvodni izjavi 54 te obrazložitve, niso popolni (14 dežel od 20) in ni podlage za sklep, da so reprezentativni: dejansko ni mogoče sklepati, ali dežele, za katere so bili predloženi podatki, ustrezajo deželam, v katerih je pridelava v rastlinjakih najbolj razširjena. Poleg tega podatki o porabi v kmetijskem sektorju prej nakazujejo, da je plinsko olje pomembno sredstvo pri kmetijski pridelavi. V vsakem primeru je dovolj, da pomoč okrepi konkurenčni položaj podjetja v primerjavi z drugimi konkurenčnimi podjetji v trgovinski dejavnosti v Skupnosti, da ta pomoč povzroča izkrivljanje konkurence in vpliva na trgovanje v Skupnosti ([11]). To se dogaja tudi v obravnavanem primeru, saj odobrena oprostitev daje prednost italijanskim podjetjem, ki se ukvarjajo s kmetijsko pridelavo v rastlinjakih, v primerjavi s podjetji v istem sektorju v drugih državah članicah.

(65) Italijanski organi so v odgovoru na začetek prvega postopka trdili še, da omenjene pomoči niso državne pomoči, temveč jih je treba obravnavati na podlagi določb direktiv 92/81/EGS in 2003/96/ES. To so ugotovili na podlagi trditve, da je državna pomoč izključena iz preprostega razloga, ker neka evropska direktiva predvideva možnost, da se odobri oprostitev davkov. Ta trditev je bila poudarjena v odgovoru na odredbo o predložitvi podatkov, ki jim je bila poslana.

([10]) Odločba Komisije 2006/323/ES (UL L 119, 4.5.2006, str. 12).

([11]) Sodišče Evropskih skupnosti (ECJ), sodba z dne 17.9.1980, Philip Morris, zadeva 730/79.

(66) Komisija se ne more strinjati s to trditvijo. V Direktivi 92/81/EGS je v šesti uvodni izjavi res pojasnjeno, da je državam članicam primerno dovoliti, da (...) lahko po svoji izbiri uporabijo druge oprostitve [...], če to ne povzroči izkrivljanja konkurence. Člen 8(2) iste direktive poleg tega določa, da lahko države članice uporabijo popolne ali delne oprostitve „brez poseganja v druge določbe Skupnosti“. Ob sklicevanju na tveganje glede izkrivljanja konkurence Direktiva 92/81/EGS ne izključuje možnosti, da so oprostitve lahko državne pomoči. Omeniti je treba, da so pristojnosti v zvezi z državnimi pomočmi Komisiji dodeljene neposredno po Pogodbi in da te pristojnosti ne morejo biti omejene z direktivo, katere namen je uskladitev davkov na evropski ravni.

(67) Poleg tega je v 15. in 24. uvodni izjavi Direktive 2003/96/ES navedeno, da morajo biti ukrepi za uporabo diferenciranih nacionalnih davčnih stopenj v skladu s predpisi notranjega trga in konkurence, da ne pride do izkrivljanja konkurence. Obvezno uporabo pravil o konkurenci potrjuje tudi člen 26 iste direktive, ki opozarja, da zadevni ukrepi lahko pomenijo državno pomoč in jih je v teh primerih treba sporočiti Komisiji na podlagi člena 88(3) Pogodbe ES. Zgoraj navedeni člen izrecno določa, da informacije, ki se sporočijo Komisiji na podlagi te direktive, držav članic ne razbremenjujejo obveznosti uradnega obveščanja iz člena 88(3) Pogodbe.

(68) Nenazadnje italijanski organi trdijo (glej uvodno izjavo 39 te obrazložitve), da uporaba oprostitev izkrivlja konkurenco, kar je značilen element državne pomoči v smislu člena 87(1) Pogodbe.

(69) Z upoštevanjem vseh teh ugotovitev Komisija ugotavlja, da oprostitve plačila trošarin, ki se uporabljajo v okviru obravnavane sheme, pomenijo državne pomoči v smislu člena 87(1) Pogodbe.

(70) Kljub temu so v primerih, navedenih v členu 87(2) in (3) Pogodbe, nekateri ukrepi izjemoma združljivi s skupnim trgom.

(71) Odstopanja, navedena v členu 87(2) Pogodbe o socialni pomoči, dodeljeni posameznim potrošnikom, pomoči za povrnitev škode, ki so jo povzročile naravne nesreče ali izjemni dogodki, in pomoči, dodeljeni gospodarstvu nekaterih območij Zvezne republike Nemčije, se ne uporabljajo v danem primeru, ne glede na upravičence sheme.

(72) Komisija meni, da se odstopanja, predvidena v členu 87(3)(a) Pogodbe glede razvoja nekaterih območij, ne uporabljajo za obravnavano shemo, ker ta ne vsebuje pomoči za pospeševanje gospodarskega razvoja območij, kjer je življenjska raven izjemno nizka ali je podzaposlenost velika.

(73) Kar zadeva odstopanje od člena 87(3)(b) Pogodbe, zadostuje ugotovitev, da obravnavana davčna shema ni pomemben projekt skupnega evropskega interesa in ni namenjena za odpravljanje resne motnje v italijanskem gospodarstvu. Poleg tega pomoč ni namenjena niti za pospeševanje kulture in ohranjanje kulturne dediščine v smislu odstopanja na podlagi člena 87(3)(d) Pogodbe.

(74) Posledično je edino odstopanje, na katero se je mogoče sklicevati, tisto iz člena 87(3)(c) Pogodbe, na podlagi katerega se za združljivo s skupnim trgom lahko šteje pomoč za pospeševanje razvoja določenih gospodarskih dejavnosti ali določenih gospodarskih območij, kadar takšna pomoč ne spreminja trgovinskih pogojev v obsegu, ki bi bil v nasprotju s skupnimi interesi.

(75) Glede na to, da pomoči iz obravnavane sheme niso priglašene, je treba njihovo združljivost s skupnim trgom analizirati ob upoštevanju pravil o državni pomoči, ki so veljala v času njene odobritve, kot je navedeno v Sporočilu Komisije o določitvi pravil, ki se uporabljajo za oceno nezakonite državne pomoči ([12]).

(76) Če drži, da so na podlagi uvodne izjave 172 novih Smernic Skupnosti o državni pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju 2007–2013 ([13]), v smislu člena 87(3)(c) Pogodbe, s skupnim trgom združljive nekatere nezakonite državne pomoči, odobrene od začetka veljavnosti Direktive 2003/96/ES, to velja le, če izpolnjujejo vse ustrezne določbe te direktive in če se v kmetijstvu ni uporabljala diferencirana obdavčitev. Enako velja za nezakonite državne pomoči, odobrene na podlagi Direktive 92/81/EGS.

(77) V skladu s členom 1(1) Direktive 92/81/EGS „države članice uvedejo usklajeno trošarino od mineralnih olj v skladu s to direktivo“. V drugem odstavku istega člena je navedeno, da države članice določijo svoje stopnje v skladu z Direktivo Sveta 92/82/EGS z dne 19. oktobra 1992 o približevanju trošarinskih stopenj za mineralna olja ([14]).

([12]) UL C 119, 22.5.2002, str. 22.
([13]) UL C 319, 27.12.2006, str. 1.
([14]) UL L 316, 31.10.1992, str. 19: Znesek trošarin za plinsko olje, ki se uporablja za ogrevanje rastlinjakov, je naveden v uvodni izjavi 43.

(78) V členu 5(2) Direktive 92/82/EGS je določena trošarina za plinsko olje 18 ekujev na 1 000 litrov, če se plinsko olje uporablja za statične delovne stroje, za opremo in stroje v gradbeništvu, za nizke gradnje in za javna dela ali za vozila, ki niso namenjena uporabi na javnih cestah ali ki nimajo dovoljenja za pretežno uporabo na javnih cestah.

(79) V členu 2(2) Direktive 92/81/EGS je navedeno, da so „mineralna olja, razen tistih, za katera je višina trošarine določena v Direktivi 92/82/EGS o trošarinah, zavezana plačilu trošarine, če so namenjena uporabi, dana v prodajo ali uporabljena kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo. Trošarinska stopnja se določi glede na uporabo, po stopnji enakovrednega goriva za ogrevanje ali za pogonsko gorivo“ (znesek 13 eurov, ki so ga navedli italijanski organi v skladu z zgoraj navedeno uvodno izjavo 43, je trošarina po stopnji enakovrednega goriva za ogrevanje ali za pogonsko gorivo oziroma z drugimi besedami trošarina za težko kurilno olje, ki na podlagi člena 6 iste direktive znaša 13 eurov za 1 000 kg).

(80) Vendar člen 8(2) Direktive 92/81/EGS navaja, da „brez poseganja v druge določbe Skupnosti lahko države članice uporabijo popolne ali delne oprostitve ali nižje trošarinske stopnje za mineralna olja, ki se porabijo pod davčnim nadzorom […] izključno pri kmetijskih in hortikulturnih delih ter v gozdarstvu in notranjem ribištvu“.

(81) V skladu z Direktivo 2003/96/ES, ki se uporablja od 1. januarja 2004 ([15]), je določena najnižja trošarinska stopnja za plinsko olje za ogrevanje 21 EUR za 1 000 l (člen 9 v kombinaciji s tabelo C Priloge I k tej direktivi). Poleg tega ta direktiva v členu 15(3) vsebuje določbo, ki je enaka tisti iz člena 8(2) Direktive 92/81/EGS, v skladu s katerim „države članice lahko uporabijo nižjo raven obdavčitve, vključno s stopnjo nič, za energente in električno energijo, ki se uporabljajo pri kmetijskih, vrtnarskih ali ribogojniških dejavnostih ter v gozdarstvu“.

(82) V skladu z zgoraj navedenima direktivama je tako bilo mogoče odobriti popolne oprostitve plačila trošarine. Vendar obravnavana shema pomoči ne more biti razglašena za združljivo s skupnim trgom ob upoštevanju točke 172 Smernic Skupnosti o državni pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju 2007–2013 ([16]), saj uvaja diferencirano oprostitev plačila trošarin, ki daje prednost nekaterim kmetijskim podjetjem.

(83) V celotnem obdobje, ki je predmet obravnave obeh postopkov v zvezi z oprostitvami plačila trošarin (od 3. oktobra 2000 do 31. decembra 2004 – glej uvodni izjavi 25 in 27) so se za državne pomoči uporabljala pravila iz kmetijskih smernic za pomoči v kmetijskem sektorju ([17]) (v nadaljevanju „kmetijske smernice za leto 2000“).

(84) Komisija ugotavlja, da pomoči, če upoštevamo njihovo naravo (popolne oprostitve plačila trošarin), pomenijo enostranske državne pomoči, ki so namenjene le izboljšanju finančnega položaja pridelovalcev, ne da bi kakor koli prispevale k razvoju sektorja. Ta ugotovitev je podkrepljena z dejstvom, da italijanski organi v predloženih dodatnih podatkih pojasnjujejo, da je dodelitev pomoči posledica rasti cen naftnih proizvodov (glej uvodno izjavo 39 te obrazložitve).

(85) V skladu s točko 3.5 kmetijskih smernic za leto 2000 ta oblika pomoči spada med pomoči za tekoče poslovanje, ki niso združljive s skupnim trgom.

(86) V kmetijskih smernicah za leto 2000 pa je v točki 5.5 dovoljena izjema od določb zgoraj navedene točke 3.5 za pomoči za tekoče poslovanje, namenjene varstvu okolja.

(87) Zlasti točka 5.5.4 kmetijskih smernic za leto 2000 se nanaša na poseben primer delne ali popolne oprostitve okoljskih dajatev. Komisija je v tej točki smernic, potem ko je izrazila določene zadržke, zatrdila, da se tovrstna pomoč lahko dovoli, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

— če gre za začasne (največ petletne) in upadajoče pomoči,

— če se lahko dokaže, da je treba nadomestiti izgubo konkurenčnosti na mednarodni ravni,

— če shema pomoči pomeni resnično spodbudo za zmanjšanje uporabe obravnavanih proizvodnih sredstev.

(88) V obravnavanem primeru Komisija ugotavlja, da pomoči niso upadajoče, ker je na podlagi raznih členov finančnih zakonov, ki so predvideli oprostitve plačila trošarine, oprostitev delna do 31. decembra 2000 in nato popolna za vsako od obdobij iz točke 27 te obrazložitve. Poleg tega pomoči niso bile začasne, saj so bile oprostitve, z izjemo drugega polletja leta 2001, dejansko stalne v celotnem upoštevanem obdobju. Italijanski organi so se seveda sklicevali na obstoj konkurenčno občutljivih razmer (glej uvodno izjavo 42 te obrazložitve), toda niso predložili podatkov, ki bi dokazovali izgubo konkurenčnosti. Končno je malo verjetno, da bi shema oprostitev, ki po definiciji znižuje ceno goriva za ogrevanje, upravičence lahko spodbudila k manjši porabi zadevnih proizvodnih sredstev (naj gre za rastlinjake ali širše, za goriva za ogrevanje, če jih štejemo za proizvodna sredstva).

([15]) Razen za nekatere določbe, ki niso pomembne v zadevnem primeru.

([16]) Primerjaj z opombo 13.

([17]) UL C 28, 1.2.2000, str. 2.

(89) Obravnavane državne pomoči torej ni mogoče upravičiti izključno na podlagi določb kmetijskih smernic iz leta 2000, ki omogočajo, da se preproste pomoči za tekoče poslovanje lahko štejejo za združljive s skupnim trgom.

(90) Ob upoštevanju vsega navedenega kmetijske smernice iz leta 2000 v točki 5.6.2 predvidevajo tudi možnost, da se opravi pregled pomoči od primera do primera, ob upoštevanju načel, izraženih v Smernicah skupnosti o državni pomoči za varstvo okolja.

(91) Ob upoštevanju obdobja, na katero se nanašata postopka, so pravila o državni pomoči, ki jih je treba upoštevati pri analizi združljivosti obravnavane pomoči, naslednja:

— za obdobje od 3. oktobra 2000 do 2. februarja 2001 Smernice o državni pomoči za varstvo okolja, ki veljajo od leta 1994 (v nadaljevanju Smernice iz leta 1994) ([18]),

— za obdobje od 3. februarja 2001 do 31. decembra 2004 Smernice o državni pomoči za varstvo okolja, ki veljajo od 3. februarja 2001 (v nadaljevanju Smernice iz leta 2001) ([19]).

(92) V skladu z določbami Smernic iz leta 1994 (točka 3.4) lahko Komisija načeloma dovoli odstopanja od prepovedi pomoči za tekoče poslovanje, če ni edini cilj teh pomoči nadomestilo dodatnih stroškov glede na tradicionalno pridelavo, pod pogojem, da so začasne in pretežno upadajoče ter pomenijo spodbudo za zmanjšanje onesnaženja ali hitro uvedbo najučinkovitejših načinov uporabe virov.

(93) V isti točki 3.4 je navedeno, da je po potrebi mogoč dogovor o začasni oprostitvi plačila novih okoljskih davkov za nadomestitev izgube konkurenčnosti, zlasti na mednarodni ravni. Upoštevati je treba tudi nadomestilo, ki ga morajo zadevna podjetja prispevati zaradi zmanjšanja onesnaženosti. Ta določba se uporablja tudi za davčne oprostitve na podlagi prava Skupnosti.

(94) Poleg dejstva, da pomoči niso ne začasne ne upadajoče in ne vsebujejo nikakršne spodbude, kot je pokazala analiza, opravljena na podlagi točke 5.5.4 kmetijskih Smernic iz leta 2000, Komisija ugotavlja, da v podatkih, ki so ji na voljo, ni ničesar, kar bi dokazovalo, da so pomoči strogo omejene na nadomestitev previsoke cene pridelave glede na tradicionalno pridelavo. Pomoči torej ne izpolnjujejo pogojev iz uvodne izjave 92 te obrazložitve, na podlagi katerih bi jih lahko šteli za združljive s skupnim trgom.

(95) Poleg tega v obravnavanem primeru niso pomembni pogoji iz uvodne izjave 93 te obrazložitve, saj se pomoči ne nanašajo na nove davke (trošarine so obstajale pred obdobjem, na katero se nanašata postopka: na primer člen 24(3) zakona št. 388 z dne 23. decembra 2000, ki uvaja popolno oprostitev trošarin za obdobje od 1. januarja do 30. junija 2001, se sklicuje na zakon št. 662 iz leta 1996, ki je že obravnaval trošarine in je navajal zakonski odlok št. 504/1995, v katerem je enotno besedilo zakonskih določb v zvezi z davki na proizvodnjo in na potrošnjo). Komisija v zvezi s tem opozarja, da italijanski organi niso oporekali naravi „prej veljavnih davkov“ za obravnavane prispevke. Poleg tega niso nikoli trdili, da so bili omenjeni davki uvedeni nedavno (glej uvodni izjavi 40 in 45 te obrazložitve).

(96) Teh pomoči torej ni mogoče razglasiti za združljive s skupnim trgom na podlagi določb Smernic iz leta 1994.

(97) Smernice iz leta 2001 uvajajo razliko med novimi (točka 51.1) in prej veljavnimi davki (točki 51.2 in 52).

(98) Komisija ugotavlja, da je treba trošarine, ki so predmet oprostitev, v obdobju obravnave šteti kot prej veljavne davke, ker se je, poleg ugotovitev iz uvodne izjave 95, o oprostitvah odločalo leto za letom v različnih finančnih zakonih, in ne v katerem koli zakonu s samodejnimi oprostitvami v katerem koli trenutku upoštevanega obdobja. Poleg tega italijanski organi kot je Komisija opozorila v uvodni izjavi 95 te obrazložitve, niso oporekali naravi „prej veljavnih davkov“ za obravnavane davke in niso nikoli trdili, da so bili ti uveljavljeni nedavno.

(99) V točki 51.2 Smernic iz leta 2001, kot je navedeno v uvodni izjavi 40 te obrazložitve, je predvidena možnost, da se prej veljavnim davkom doda pogoje za odobritev, ki se lahko uporabljajo za nove davke, navedene v točki 51.1, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

— zadevni davek mora imeti precejšen pozitivni vpliv na varstvo okolja,

([18]) UL C 72, 10.3.1994, str. 3.
([19]) Primerjaj z opombo 5.

— odstopanja za zadevna podjetja so bila sprejeta, ko je bil sprejet davek, ali so postala potrebna zaradi znatne spremembe v gospodarskih pogojih, ki so podjetja postavila v posebej težek konkurenčni položaj. V slednjem primeru znesek zmanjšanja ne sme presegati povečanja stroškov zaradi spremembe gospodarskih pogojev. Ko povečanja stroškov ni več, se zmanjšanja ne sme več uporabljati.

(100) Komisija lahko priznava, da lahko davek, kot je trošarina za plinsko olje za ogrevanje, katerega učinek je zvišanje cene plinskega olja, uporabnike prisili k manjši porabi plinskega olja, kar ima ugodne posledice v smislu varstva okolja. Vendar so bile te oprostitve določene leto za letom, celo s prekinitvijo med 1. julijem in 31. decembrom 2001 (glej uvodno izjavo 27 te obrazložitve) in italijanski organi niso niti dokazali niti kadar koli trdili, da so bila ta odstopanja sprejeta, ko je bil sprejet davek. Nasprotno, poudarjali so, da so bila odstopanja sprejeta zaradi preprečevanja učinkov čisto konjunkturnega pojava, to je rast cen pogonskih goriv in goriv za ogrevanje.

(101) Utemeljitve italijanskih organov, da bi Komisija morala svojo analizo opraviti, kot če bi bile oprostitve sprejete, ko je bil sprejet davek, ni mogoče sprejeti. Organi se res sklicujejo na Odločbo Komisije C(2005) 4436 (glej uvodno izjavo 42 te obrazložitve). Komisija je v tej odločbi (glej zlasti člen 74 te odločbe) svoje ugotovitve izpeljala iz dejstva, da so bile oprostitve že sprejete, preden so začele veljati Smernice o državni pomoči za varstvo okolja iz leta 2001. Vendar je v obravnavanem primeru treba ugotoviti, da so bile prve oprostitve sprejete oktobra 2000, oziroma tik preden so začele veljati zgoraj navedene smernice. Poudariti je treba, da italijanski organi niso nikoli uveljavili prej odobrenih oprostitev.

(102) Po drugi strani, v zvezi z drugim od pogojev iz druge alinee točke 51.2 Smernic iz leta 2001, italijanski organi niso nikoli predložili dokazil o znatni spremembi gospodarskih pogojev, ki bi podjetja lahko spravili v posebej težek konkurenčni položaj (glej uvodno izjavo 88 te obrazložitve), niti dokaza, da znesek oprostitve ni presegel zvišanja bremen v zvezi s spremembo gospodarskih pogojev. Zlasti kar zadeva vprašanje konkurenčnega položaja, podatki v tabelah v uvodnih izjavah 42 in 46 te obrazložitve ne nudijo nobenih primerjalnih podatkov in tako ne dopuščajo, da bi opazili kakršno koli poslabšanje konkurenčnega položaja italijanskih podjetij za pridelavo v rastlinjakih. V zvezi s tem je treba poudariti še, da je rast cen naftnih derivatov prizadela vso Evropo, in ne le Italije.

(103) Ker ni bil izpolnjen eden od dveh pogojev iz uvodne izjave 99 te obrazložitve, določb iz točke 51.2 ni mogoče uporabljati in posledično niti tistih iz točke 51.1 Smernic iz leta 2001.

(104) Drugič, tudi če bi lahko uporabili določbe iz točke 51.2, obravnavane oprostitve ne bi bile dopustne v okviru točke 51.1, ki dejansko določa:

„Če iz okoljskih razlogov država članica sprejme nov davek v sektorju dejavnosti ali na izdelke, za katere v Skupnosti ni bila opravljena harmonizacija davkov, ali če je davek, ki ga predvideva država članica, višji od tistega, ki ga predpisuje zakonodaja Skupnosti, Komisija meni, da so za 10-letno obdobje določene izjeme, ki ne upadajo, lahko upravičene v dveh primerih:

(a) če so takšne izjeme pogojene s sklepanjem sporazumov med državo članico in podjetji, ki prejmejo pomoč, s katerimi se podjetja ali skupine podjetij zavežejo, da bodo dosegla okoljevarstvene cilje v obdobju, v katerem se uporabljajo izjeme, ali če podjetja prostovoljno sklenejo sporazume z enakim učinkom. Takšni sporazumi ali obveznosti lahko med drugim zadevajo zmanjšanje porabe energije, zmanjšanje emisij ali druge okoljevarstvene ukrepe. O vsebini teh sporazumov se vsaka država članica pogaja, oceni pa jo Komisija, ko so projekti pomoči priglašeni. Država članica mora zagotoviti strog nadzor obveznosti, ki jih sprejmejo podjetja ali skupine podjetij. Sporazumi, ki jih sprejmejo države članice z zadevnimi podjetji, morajo določiti kazni, ki se uporabljajo, če obveznosti niso izpolnjene.

Takšne določbe se uporabljajo tudi v primeru, da država članica za znižanje davkov uporablja pogoje, ki imajo enak učinek kot zgoraj navedeni sporazumi ali obveznosti;

(b) takšne izjeme niso nujno pogojene s sklepanjem sporazumov med zadevno državo članico in podjetji, ki prejmejo pomoč, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

— če zmanjšanje zadeva davek Skupnosti, mora biti znesek, ki ga podjetja dejansko plačajo po zmanjšanju, še vedno višji od najnižjega zneska Skupnosti, da bi podjetja spodbujali k izboljšanju varstva okolja,

— če zmanjšanje zadeva državni davek, določen v odsotnosti davka Skupnosti, morajo podjetja, ki so upravičena do zmanjšanja, vseeno plačati pomemben del državnega davka.“

(105) Trošarine, ki so se uporabljale v zadevnem primeru, so bile (brez upoštevanja oprostitev ali znižanj) res višje od harmoniziranega davka (glej uvodni izjavi 43 in 46), vendar ni dokaza, da so bili sklenjeni sporazumi, kot so predvideni v točki 51.1(a) med državo članico in upravičenci do pomoči, ali da so ti podobne sporazume podpisali samodejno (Komisiji ni bil priglašen noben sporazum). Italijanski organi so po drugi strani poudarili, da so bile sporne oprostitve odobrene zaradi reševanja zahtevnih gospodarskih razmer, in niso nikoli navedli, da bi se na drugi strani od upravičencev zahtevala kakršna koli korist za okolje.

(106) Nadomestnih rešitev sklepanju sporazumov, ki sta predvideni v zgoraj navedeni točki 51.1(b), ni mogoče uporabljati v obravnavanem primeru, ker so bili v delu upoštevanega obdobja po začetku uporabe Smernic iz leta 2001 pridelovalci v rastlinjakih upravičeni do popolne oprostitve plačila trošarin in torej niso plačali višjega zneska od najnižje vrednosti Skupnosti ([20]), da bi podjetja spodbujali k izboljšanju varstva okolja, kot je predvideno v teh smernicah v primeru, ko znižanje zadeva davek Skupnosti.

(107) Vendar je v točki 52 Smernic iz leta 2001 navedeno, da se pogoji iz točke 51.1 za nove davke uporabljajo po analogiji, če se obstoječi davek znatno poveča in če država članica meni, da so za nekatera podjetja potrebna odstopanja. Treba je torej preučiti zlasti, ali so se trošarine znatno povečale.

(108) Iz tabele, ki je podana v točki 46 te obrazložitve, je razvidno, da se trošarine niso znatno zvišale, saj so se gibale, kot sledi: −5,4 % v obdobju 1999–2000, −6,98 % v obdobju 1999–2001, +1,9 % v obdobju 1999–2002 in +1,3 % v obdobju 1999–2003. Od enega do drugega leta so se trošarine gibale, kot sledi: −5,4 % v obdobju 1999–2000, −1,6 % v obdobju 2000–2001, +9,5 % v obdobju 2001–2002 in −0,5 % v obdobju 2002–2003. Očitno je torej, da se trošarine niso nehale zniževati, razen med letoma 2001 in 2002. Zabeležene rasti v tem obdobju pa vendarle ni mogoče šteti za znatno, ker v resnici ni imela skoraj nobenega vpliva na gibanje prodajnih cen plinskega olja za ogrevanje (na podlagi podatkov iz tabele se je prodajna cena plinskega olja za ogrevanje v teh dveh letih zvišala le za 2,2 %). V tem primeru torej ni mogoče uporabljati določb iz točke 52 Smernic iz leta 2001.

(109) Končno je v točki 53 Smernic iz leta 2001 navedeno, da „če zmanjšanje zadeva davek, ki je harmoniziran na ravni Skupnosti, in če je domači davek nižji ali enak najmanjšemu davku Skupnosti, […] morajo odobrene izjeme izpolnjevati pogoje iz točk 45 in 46 ter morajo biti zajete v izrecno odobritev odstopanja od najnižje vrednosti Skupnosti“.

(110) V točki 45 Smernic iz leta 2001 je navedeno, da je trajanje vsake takšne pomoči omejeno na pet let, če je pomoč ‚upadajoča‘, in da intenzivnost pomoči lahko znaša do 100 % dodatnih stroškov ([21]) v prvem letu, vendar mora linearno padati do nič do konca petega leta.

(111) V točki 46 Smernic iz leta 2001 je navedeno, da je v primeru ‚neupadajoče‘ pomoči njeno trajanje omejeno na pet let, intenzivnost pa ne sme preseči 50 % dodatnih stroškov.

(112) Komisija je že ugotovila, da v obravnavanem primeru pomoči niso bile „upadajoče“ (glej uvodno izjavo 88 te obrazložitve). Zaradi tega bi se zanje lahko uporabljale le določbe iz točke 46 Smernic. Toda podatki, ki so jih predložili italijanski organi, Komisiji nikakor ne omogočajo, da bi ugotovila, da intenzivnost pomoči ni presegla 50 % dodatnih stroškov, ki so nastali zaradi trošarin, v primerjavi s tržnimi cenami pridelkov iz rastlinjakov.

(113) Teh pomoči torej ni mogoče šteti za upravičene na podlagi določb točke 46 Smernic iz leta 2001 in posledično niti na podlagi določb točke 53 istih Smernic.

([20]) 13 EUR za 1 000 kg v obdobju 2000–2003 in 21 EUR za 1 000 litrov – glej uvodno izjavo 43.

([21]) Dodatni stroški so opredeljeni v točki 43 Smernic: gre za dodatne stroške proizvodnje v primerjavi s tržnimi cenami pridelkov.

(114) Ugotovitve iz točk 94–112 dokazujejo, da obravnavanih pomoči ni mogoče razglasiti za združljive s skupnim trgom na podlagi določb Smernic iz leta 2001.

(115) Kar zadeva druge trditve italijanskih organov v raznih fazah obravnave svežnja, Komisija ugotavlja, da ni podatkov, ki bi pomagali pojasniti dvome, izražene v točki 34(b) te obrazložitve. Trditev iz uvodne izjave 43 te obrazložitve, da je ukrep na ravni Italije lahko združljiv s skupnim trgom, če upravičenci plačajo najnižji znesek, ki je določen na ravni Skupnosti, se ne upošteva, ker so bili pridelovalci v rastlinjakih upravičeni do popolne oprostitve trošarin v skoraj celotnem obravnavanem obdobju in torej niso plačevali davkov.

(116) Trditve tretje strani, ki je poslala pripombe po začetku prvega postopka, same po sebi ne podprejo združljivosti pomoči s skupnim trgom. Kar pa zadeva negotovost položaja, v katerem bi se znašla podjetja, ki so prejemala pomoč, v primeru razglasitve nezdružljivosti in vračila pomoči, naj spomnimo, da je vračilo nezdružljive pomoči potrebno za vzpostavitev položaja pred dodelitvijo pomoči, torej položaja brez izkrivljanja konkurence pred dodelitvijo pomoči. Dejstvo, da nekatera podjetja niso več donosna, je le posledica konkurence v normalnih tržnih razmerah. Po drugi strani ni nobenega dokaza, da zmanjšanje porabe plinskega olja nujno pomeni znižanje kakovosti pridelkov (tako zmanjšanje bi kvečjemu lahko malo podaljšalo čas zorenja in rasti). Končno, sklicevanje na razmere v drugih državah, da bi dokazali, da ni izkrivljanja konkurence, ni primerno. V zvezi s tem zadostuje ugotovitev, da oprostitev omogoča izboljšanje konkurenčnosti italijanskih pridelovalcev v rastlinjakih v primerjavi s konkurenčnostjo v drugih državah in da mora biti torej preizkusni kamen postavljen v razmere, ki so veljale v Italiji brez oprostitev.

XI. **SKLEPNI PREDLOGI**

(117) Komisija ugotavlja, da je Italija nezakonito dodeljevala zadevne pomoči v nasprotju s členom 88(3) Pogodbe. Zgoraj navedena analiza dokazuje, da pomoči ni mogoče razglasiti za združljive, ker ne izpolnjujejo zahtev iz kmetijskih smernic iz leta 2000 in 2007 ter iz okoljskih smernic iz leta 1994 in 2001. Poleg tega je analiza dokazala, da le obstoj direktiv ne more upravičiti uporabe ukrepov, ki lahko povzročijo izkrivljanje konkurence, italijanski organi pa niso ovrgli vseh dvomov, ki jih je izrazila Komisija ob začetku postopka na podlagi člena 88(2) Pogodbe.

(118) Če se v primeru nezakonitih pomoči sprejmejo negativne odločbe, Komisija v smislu člena 14(1) Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 sprejme odločitev, da mora država članica sprejeti vse potrebne ukrepe, da upravičenec vrne pomoč (v danem primeru pridelovalci v rastlinjakih). Italija mora torej sprejeti vse potrebne ukrepe, da upravičenci vrnejo neustrezno izplačano pomoč, katere znesek ustreza razliki med odobreno popolno oprostitvijo plačila trošarin in znižano trošarinsko stopnjo, ki je bila odobrena drugim pridelovalcem v kmetijskem sektorju. V smislu točke 42 Obvestila Komisije „Za učinkovito izvajanje odločb Komisije, ki od držav članic zahtevajo dosego vračila nezakonite in nezdružljive državne pomoči“ ([22]) ima Italija na voljo štiri mesece za izvedbo te odločbe od dne, ko je začela veljati. Pomoč, ki jo je treba vrniti, mora vključevati obresti, izračunane v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 794/2004 ([23]) o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999.

(119) Na podlagi vsega navedenega se posamezne pomoči, odobrene v okviru obravnavane sheme, ki so ob izplačilu izpolnjevale pogoje, predvidene v uredbi Komisije, sprejeti v skladu s členom 2 Uredbe Sveta (ES) št. 994/98 ([24]) (uredba *de minimis*), ne štejejo med državne pomoči v smislu člena 87(1) Pogodbe.

(120) Ob odobritvi obravnavanih pomoči še niso veljale določbe Skupnosti o pomočeh *de minimis* v kmetijstvu.

(121) Prve določbe Skupnosti, ki so bile sprejete na tem področju, so določbe Uredbe Komisije (ES) št. 1860/2004 z dne 6. oktobra 2004 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za pomoči *de minimis* v kmetijstvu in ribištvu ([25]).

(122) Pomoč, ki v skladu z Uredbo (ES) št. 1860/2004 ne presega zgornje meje 3 000 EUR na upravičenca v katerem koli obdobju treh let (v ta znesek je vključena pomoč *de minimis*, odobrena podjetju), ne vpliva na trgovino med državami članicami, ne izkrivlja konkurence in ne pomeni nevarnosti izkrivljanja konkurence, zato ne spada med prepovedi iz člena 87(1) Pogodbe ES.

([22]) UL C 272, 15.11.2007, str. 4.
([23]) UL L 140, 30.4.2004, str. 1.
([24]) UL L 142, 14.5.1998, str. 1.
([25]) UL L 325, 28.10.2004, str. 4.

(123) Na podlagi člena 5 Uredbe (ES) št. 1860/2004 velja enako za pomoč, ki je bila odobrena pred začetkom veljavnosti te uredbe, če izpolnjuje vse pogoje iz členov 1 in 3.

(124) 1. januarja 2008 je Uredbo (ES) št. 1860/2004 nadomestila Uredba Komisije (ES) št. 1535/2007 z dne 20. decembra 2007 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES pri pomočeh *de minimis* v sektorju kmetijske proizvodnje ([26]), ki je znesek pomoči *de minimis* povečala na 7 500 EUR na upravičenca za obdobje treh davčnih let, ne glede na obliko pomoči ali njen namen, zgornjo mejo za državo članico pa na 0,75 % letne vrednosti proizvodnje.

(125) Člen 6(1) te uredbe določa, da se ta uredba „uporablja za pomoči, dodeljene pred 1. januarjem 2008 podjetjem v sektorju kmetijske proizvodnje pod pogojem, da navedene pomoči izpolnjujejo vse pogoje iz členov od 1 do 4, razen zahteve o izrecnem sklicu na to uredbo iz prvega pododstavka člena 4(1)".

(126) V tem okviru Komisija med državne pomoči ne šteje davčnih oprostitev, ki ne presegajo zgornje meje 3 000 EUR pod pogojem, da so bile ob odobritvi v skladu z določbami Uredbe (ES) št. 1860/2004, niti davčnih oprostitev, ki ne presegajo zgornje meje 7 500 EUR pod pogojem, da so bile ob odobritvi v skladu z določbami Uredbe (ES) št. 1535/2007 –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Shema pomoči v obliki oprostitve plačila trošarin za plinsko olje, ki se uporablja za ogrevanje rastlinjakov, ki jo je Italija nezakonito uporabljala od 3. oktobra 2000 do 30. junija 2001 ter v letih 2002, 2003 in 2004, ni združljiva s skupnim trgom.

Člen 2

1. Italija mora od upravičencev izterjati zneske nezdružljive pomoči, ki so jim bili dodeljeni v okviru sheme iz člena 1.

2. Izterjanim zneskom je treba prišteti obresti od dne, ko so bili dani na razpolago upravičencem, do dne njihovega dokončnega vračila.

3. Obresti se izračunajo na podlagi sestavljene obrestne mere, v skladu s poglavjem V Uredbe (ES) št. 794/2004.

Člen 3

Vračilo pomoči, ki so bile dodeljene v okviru sheme iz člena 1, mora biti takojšnje in učinkovito.

Italija poskrbi, da se ta odločba začne izvajati v štirih mesecih od datuma uradne objave.

Člen 4

V dveh mesecih od uradne objave te odločbe Italija sporoči naslednje podatke:

(a) seznam upravičencev, ki so prejeli pomoči v okviru sheme iz člena 1, in skupni znesek prejetih pomoči za vsakega posameznika v skladu s to shemo;

(b) skupni znesek (glavnice in obresti), ki ga je treba izterjati od vsakega upravičenca;

(c) podroben opis že sprejetih ali predvidenih ukrepov za uskladitev s to odločbo;

(d) dokumente, ki potrjujejo, da je bila odredba o vračilu pomoči poslana prejemnikom.

Italija Komisijo ves čas obvešča o napredku pri sprejemanju nacionalnih ukrepov za izvajanje te odločbe do vračila celotnega zneska pomoči, ki so bile dodeljene v okviru sheme iz člena 1. Na zahtevo Komisije takoj posreduje informacije o ukrepih, ki jih je že sprejela ali predvidela za uskladitev s to odločbo. Predloži tudi podrobne podatke o znesku pomoči in obresti, ki so jih prejemniki že vrnili.

Člen 5

Ta odločba je naslovljena na Italijansko republiko.

V Bruslju, 13. julija 2009

Za Komisijo

Mariann FISCHER BOEL

Članica Komisije

([26]) UL L 337, 21.12.2007, str. 35.